REDACȚIUNEA, Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele BIROURI de ANUNȚURI: în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. N-rii de Dumineca 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 20. Brașov, Vinerĭ 25 Ianuarie (7 Februarie). 1902.

Reclamagiiĭ noștri.

De câtăva vreme pare că la noi lumea se 'ntórce cu fundu 'n sus.

Un soiŭ de reclamagii ai pressei nóstre, meșterĭ probațĭ în aranjarea de Vifleimurĭ, artiștĭ neîntrecuțĭ, carĭ sunt în stare ca într'o dungă, spre spaima și mirarea spectatorilor, sĕ mănânce foc și sĕ 'nghiță cuțite și furculițe pe deasupra, bat érășĭ toba de bêlciŭ, umblând sĕ convingă pe toțĭ *gură-cască*, carĭ se opresc s'audă ce spun, că ce a fost până erĭ negru e adĭ alb și, întors. că adĭ e rĕu tot ce a fost până acuma bun.

Cei mai mulțĭ vor fi gâcit, că avem în vedere aicĭ reclama estraordinară, ce se face de câte-va sĕptĕmânĭ peutru așa ḑisul „curent nou“ în sînul partidului nostru național.

Unde-i têrgu mai mare, acolo se bate toba mai tare. Și unde sĕ și fie, décă nu la Arad — în acest cuib al aspirațiunilor moderne jidano-maghiare, care, după planul reclamagiilor din cestiune, ar avé sĕ devină centrul modernilor naționaliștĭ români-maghiarĭ.

Fiind-că, sĕ vedețĭ, totul atêrnă dela capacitatea de „acomodare“ a unor anumite elemente din sînul „inteligenței“ nóstre.

Fóia română din Arad numesce aceste elemente „chiagul partidului“ și ḑice, că sunt „vechii tribuniștĭ“, carĭ de cincĭ anĭ șĭ-au ales Aradul ca loc de refugiu. In favorul lor ea revindecă tot meritul inițiării noului Vifleim, a căruia aranjare o plănuesc.

„Nou“ curent cu „vechii“ tribuniștĭ! Lucru cam greu de concordat chiar și în epoca nóstră vestită prin tot feliul de mirozenii!

Dér, în fine, așa e vorba — la Arad, și numai mai erĭ alaltăerĭ vătavul de odinióră al „vechilor tribuniștĭ“ scriea în amintita foie: „Și adecă pentru-ce nu ne-am *acomoda împrejurărilor*, după-ce *nu este în puterea nóstră a le schimba?*“

Așa-dér, vedețĭ lozinca s'a dat celor dela Arad și nu mai póte fi de glumă, décă o capacitate, care întrece chiar și pe un Brote cu-o schiópă la subsemnarea numelui sĕu, trîmbiță prin colónele aceleiașĭ foi, că partidul nostru național cu organisația sa cu tot șĭ-au trăit traiul și șĭ-au mâncat mălaiul.

Atâta virtuositate în a nega partidului național român basele esistenței sale n'am vĕḑut până acum la nicĭ un gazetar maghiar, cu tóte prigonirile și ordonațele volnice ale lui Hieronymi și soțĭ.

In cele din urmă, la ce ne-am mai și mira de acésta aparițiune?

Nu „vechii tribuniștĭ“ au fost óre aceia, carĭ au vêrît mai întâiŭ veninul intrigei și a calumniei în sînul partidului nostru național?

Nu ei au fost aceia, carĭ au compromis organisația partidului și tot ce numai s'a putut compromite în nisce timpurĭ de grea cumpĕnă? Nu ei au provocat tótă rușinea și tóte desastrele câte le-au suferit în ceștĭ ḑece anĭ din urmă partidul nostru?

Nu vechii tribuniștĭ, dimpreună cu cei ce s'au „înfrățit“ cu ei au causat neînțelegerile și ruptura în sînul comitetului central al partidului?

Nu cei refugiațĭ la foia din Arad au nutrit aceste neînțelegerĭ și ura dintre frațĭ până în ajunul alegerilor trecute dietale?

Ni-se spune însĕ, că elementele, carĭ în periodul trecut de ḑece anĭ numai au stricat și au dărîmat, acum au voiă și disposițiă sĕ clădéscă din nou!! Le-ar trebui numai asistență și sprijin, un nou contingent, care sĕ se înfrățéscă cu ei, ca la 1892. pentru ca așa sĕ pótă forma „chiagul“ și pentru nouele construcțiunĭ și formațiunĭ, ce le au *in petto*.

De aceea îșĭ îndréptă privirile lor galeșe spre tinerii dela Orăștiă, carĭ se simt fericițĭ a puté înregistra în colónele foii lor laudele, ce li-le anticipéză cei dela Arad pentru „genialitatea“ cu care vor sĕ se desbare de orĭ-ce forme, sĕ se lapede de „mofturile trecutului“ și sĕ mérgă numai „înainte și érășĭ înainte.“

Nu scim însĕ cum se va puté aplana contrastul, în care s'au încurcat pe nesimțite protectorii dela Arad cu protegiații dela Orăștiă, reclamând și unii și alții pentru sine meritul de a fi inițiatorii noului „curent activist“, a „nouei“ campanii ce se pregătesce pentru căpĕtuirea câtorva naționaliștĭ modernĭ, croițĭ după „spiritul timpului“, cu mandate de deputat.

Dér ce are a face? „Duhul rĕu a dispărut, disensiunile au încetat... noua campaniă e ca și decisă... partidul va fi din nou construit și întocmit... întrarea în parlament va fi proclamată în scurtă vreme.... alianța dintre naționalitățiĭ va căpĕta ființă“ — c'un cuvênt succes și triumf pe tótă linia.

Ce mai dorițĭ dragii mei? Principii și program? Aceste's nisce forme secĭ, — esența e „acomodarea“.

În dieta ungară a luat cuvêntul erĭ, în 5 Fevruarie, deputatul Hollaky Imre și s'a ocupat de *cestiunea naționalităților*. Salută apropierea lor și enunță, că naționalitățile ar trebui sĕ ia în considerare, că și Maghiariĭ sunt tot așa de oropsițĭ ca și naționalitățile. De aceea sĕ se unéscă la acțiune comună (!) pentru înlăturarea nevoilor economice. „Sĕ nu căutăm la confesiune și naționalitate.!.. Suntem cu toții ómenĭ, sĕ servim patriei în comun acord“ (Aplause.) *Haydin* Imre vorbesce contra programului Slovacilor. Aceștia, ḑice, vor sĕ se unéscă cu Cehii și sĕ reînființeze imperiul lui Svatopluk. Aḑi ia cuvîntul independistul *Nessi* Pàl, interpelând pe ministrul de culte asupra cestiunei, *că de ce nu elimineză limba germană din școlele* primare din Budapesta?.

Agitație electorală în Francia. Diarului „D. Z.“ i-se scrie din Paris, că societatea *„Patrie française“* desvóltă o febrilă activitate în tóte colțurile țĕrii și comitetele antisemite lucréză neîntrerupt. Republicanii plebiscitarĭ, roialiștii, imperialiștii, cu toții se vor uni, decă va cere nevoia, pentru a birui candidaturile guvernului, care are la disposiție funcționarismul, în frunte cu prefecții și subprefecții. Pentru a puté susține lupta contra acestora și contra intrigilor francmasonilor și jidanilor, sunt necesarĭ banĭ mulțĭ. Alegerile fără banĭ nicĭ nu se pot imagina în Francia. In vederea acestei situații s'a constituit un comitet de dame aristocrate, cu scop de a procura mijlócele bănescĭ pentru alegerĭ. Intre aceste dame vedem pe contesa La Rochefoucauld, contesa de Castellane, contesa de Chabrillan, prințesa de Croy. S'au lansat circulare la tóte damele cu rugămintea de a renunța, până vor trece alegerile, la orĭ-ce toalete, recepțiunĭ și lux de prisos, ér banii, ce s'ar fi cheltuit cu acestea sĕ-i verse în cassele comitetelor electorale pentru salvarea patriei.

Acțiunea Olandei.

Alaltăerĭ, 4 Febr. n., s'a publicat în Haga și în Londra *nota* guvernului olandes și *rĕspunsul*, ce i-l'a dat guvernul engles.

Nota guvernului olandes accentuéză înainte de tóte raporturile particulare în carĭ se află aḑĭ Burii *isolațĭ de lumea întrégă*. Representanții lor europenĭ n'au posibilitatea de a veni în contact cu generalii burĭ și scrisorile lor de acreditare date în Martie 1900 conțin un mandat limitat. Din considerare la acésta, se impune întrebarea, óre o putere neutrală nu-șĭ póte oferi bunele servicii, cu șanse de succes, pentru-ca sĕ facă cu putință contactul între ambele părțĭ beligerante? Guvernul Olandei se crede chemat pentru serviciul acesta. Fiind-că representanții Burilor petrec în Olanda, guvernul olandes s'ar afla în posiție de a-le propune sĕ mérgă în Africa și acolo sĕ se pună în

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Impresii și amintirĭ.

II.

— D-ta până unde? mĕ întrebà tînĕrul.

— Și eu tot acasă, pe valea Someșului.

— De unde?

— Din Brașov.

— In România ai fost vr'odată?

— Am trăit acolo opt anĭ de ḑile.

— In ce oraș?

— Din cei opt anĭ, șése i-am petrecut în Bêrlad.

— Va sĕ ḑică cunoscĭ Bêrladul?

— Cunosc până și copiiĭ de acolo.

— Dér ai stat mult timp la Bêrlad. De ce te-ai întors?

— Am stat destul. In acei șése anĭ am vĕḑut perîndându-se șépte prefecțĭ, șépte șefĭ de poliție. De cei mititei nu mai vorbesc, căcĭ schimbându-se șefii, subalternii cad ca snopii, când vine furtuna. Din magistrațĭ nu mai era nicĭ unul în funcție, din câțĭ i-am găsit acolo la 1895. Așa mi-s'a părut și mie, că sunt de ajuns șése anĭ și m'am întors acasă.

— Și nu ți-e dor de Bêrlad.

— Ba mi-e dor, cum îi este dor fie-căruia de locul unde a plâns vr'odată. Nu pot sĕ ḑic însĕ, că n'am avut și momente fericite acolo. Anul trecut, de pildă, era Borgovanu director la școla, unde funcționezĭ acum d-ta și am avut ocasiune sĕ-l vĕd de aprópe, cum lucréză, și sĕ-i admir zelul neobosit întru cultivarea sentimentelor naționale și religióse la elevii sĕi, întru rĕspândirea principiilor sănĕtóse pedagogice, întru vulgarisarea cunoscințelor în popor prin șeḑĕtórile poporale, ce le-a întrodus în acel oraș. Am avut și alțĭ bunĭ prietenĭ acolo, carĭ munceau în mod desinteresat pentru ridicarea morală, culturală și economică a populației. N'ai cunoscut pe repausatul episcop Silvestru din Hușĭ. Un model de archiereu! Conferențele, ce le ținea în fie-care an cu preoții din Tutova, la mănăstirea Adam și în Bêrlad, décă eparchia ar fi avut norocul sĕ trăiéscă el mult bine ar fi produs. Am asistat la multe conferențe de acelea și mĕ bucuram din suflet, veḑênd zelul apostolic al vrednicului prelat. Am avut fericirea, sĕ vorbesc de câte-va orĭ cu dênsul și sciu, că ținea mult la mine. El a fost, care mi-a presentat și susținut în senat petiția pentru recunóscerea calității mele de cetățean român.

Cunoscĭ pe căpitanul Udrea, înflăcăratul patriot? Pe protoiereul Antonovicĭ, model de consciențiositate? Pe bădica Belloescu, care a jertfit până acum peste o sută de mii de lei pentru scopurĭ culturale? Pe farmacistul Bistrițanu? Pe agentul sucursalei dela Banca Națională Dimitriu? Toțĭ aceștia lucréză fără preget pentru ridicarea poporului. Ei au întemeiat cooperativa de credit și economii și societatea de consum, pentru-ca sĕ scótă din ghiarele cămătarilor jidovĭ pe bieții Românĭ. Am dat și eu modestul meu concurs la tóte aceste întreprinderĭ.

Dér bĕtrânul Popescu, care venise încă la 1849 din Chioar și mult a lucrat cu deosebire pe terenul cultural! Școlile, carĭ împodobesc aḑĭ capitala Tutovei, mai tóte sunt create la inițiativa lui, în special însĕ școla normală, la care funcționezĭ și d-ta. O altă operă a lui a fost inițiativa pentru crearea unei clase de industriașĭ, căcĭ cred, că ai vĕḑut, că nu numai comerciul, dér și industria este absolut monopol jidovesc.

A murit Popescu, deși era încă viguros și plin de dor de muncă. Desilusiile cele multe l'au sdrobit însĕ sufletesce și s'a dus nemângăiat.

Borgovanu s'a întors la Bucurescĭ, eu am fost mutat la Bacău. Cu ḑiua de 1 Septemvrie însĕ mi-am dat dimisia și m'am întors acasă.

— Ai mai întîlnit de atuncĭ pe vr'un Bêrlădean?

— Da, am întîlnit doi. Unul, care n'a vĕḑut Bêrladul nicĭ-odată și unul, care l'a vĕḑut.

— Cum așa?

— Cel din urmă eștĭ d-ta, ér istoria cu Bĕrlădeanul falsificat e prea interesantă, trebue sĕ ți-o povestesc.

Intr'o diminéță se presentă la redacție un tînĕr și se recomandă, că e ḑiarist din România, cu numele V. Răducănescu — fugar.

contact cu conducĕtorii Burilor, pentru-ca apoi sĕ se reîntórcă în Europa cu autorisațiunĭ, carĭ se facă posibilă încheierea păcii. Condiționându-se învoirea lor, ar trebui sĕ li-se dea *salvus conductus* și a li-se permite libertatea contactului pe cale telegrafică, ca dimpreună cu conducĕtorii Burilor sĕ stabiléscă locul de convenire.

Respunsul guvernului engles spune, că guvernul apreciéză motivele propunerei inspirate de unanitate, propunere, pe care guvernul olandes a făcut'o fără de autorisarea representanților séu conducĕtorilor burĭ, dér ține (Anglia) strîns la hotărîrea de *a nu primi intervenția unei puterĭ streine*. Décă representanții Burilor doresc *salvus conductus*, pot sĕ-l céră, și guvernul va decide conform gravitățiĭ motivelor, ce vor invoca. Guvernul engles însĕ nu observă, ca representanții europenĭ ai Burilor sĕ esercite óre-care influență asupra representanților din Africa. Guvernul engles e de părere, că tótă sfera de drept se află in mânile lui *Steyn* și *Schalk-Burger*. Din causa acésta mai grabnic și mai cu efect s'ar puté ajunge la o înțelegere, *décă representanții din Africa ai Burilor s'ar pune în contact nemijlocit cu Kitchener*. Lordul Kitchener a primit deja ordin, ca orĭ-ce propunere, ce s'ar face din partea conducĕtorilor burĭ cu scop de a-se iniția tractărĭ pentru încheierea rĕsboiului, sĕ le comunice imediat la Londra. Din causa acésta guvernul engles a decis, ca *negocierele sĕ se facă în Africa, ér nu în Europa*. Călĕtoria delegaților propușĭ ar recere cel puțin trei lunĭ, în care timp ostilitățile s'ar continua fără de nicĭ un folos.

*

Schimbul de note între cele douĕ guverne a făcut cea mai bună impresie în cercurile politice din Londra. După-ce Anglia a respins formal amestecul unei puteri streine, guvernul învită direct Olanda, sĕ mijlocéscă schimbarea dispositiunei referitóre la trimiterea unei delagațiunĭ bure din Europa în Africa. Guvernul engles nu permite trimiterea unei delegațiunĭ din causă, că vré sĕ taie calea unui eventual armistițiu, ce l'ar cere Burii.

Lui *„Standard“* i-se anunță din Haga, că *Krüger* ține morțiș la independența republicelor și dice, că plecând din Africa în Europa, el a primit îndrumarea imperativă de a nu se lăsa în tratărĭ, carĭ n'ar avé de basă deplina independență a statelor bure. Până când așa-dér guvernul transvaalian nu-și va retrage îndrumarea acésta, el (Krüger) nu póte face nicĭ o concesiune.

Elementul strĕin.

Din incidentul interpelării contelui Eszterházy, adresată ministrului de interne în cestiunea invasiunei jidovilor, diarul „Alkotmány“ apreciând discursul contelui, care de alt-fel fiind liberal, îi este adversar hotărît organului poporal, dice următórele:

Contele Eszterházy a produs adĭ un fel de agitație în camera Magnaților, care de obiceiŭ este atât de liniștită. Contele Eszterhazy a sulevat o cestiune, care adĭ nu se mai póte disimula, căcĭ décă nu alții, apoi înșișĭ jidovii se îngrijesc, ca sĕ rĕmână la ordinea dilei, cum a făcut Vázsonyi la Dobrițin, Vészi în diarul sĕu, Adler Iakob în Szolcsány și rabinul Adler în Hatvan.

Fie-care din aceștia înainte de tóte este jidov, în al doilea rĕnd mosaic, în al treilea israelit, apoi chazar, după aceea hebreu, apoi „democrat“ și numai pe urmă ungur.

Toți pretind însĕ, ca cetățénul creștin sĕ fie înainte de tóte în acéstă frumósă țéră filosemit, apoi liberal, apoi iconoclast, ciomăgiuitor de popĭ, și pe urmă numai — décă vor da ei voie — Ungur, și chiar la urma urmelor apoi creștin. Décă cine-va e catolic, acésta-i o crimă de neiertat.

In acest punct ei sunt cu toții de acord, începĕnd cu Sáfár Zelig și sfîrșind cu Kornfeld Zsigmond. Ișĭ bat joc de tóte legile. Décă vine un conte polonez séu un cavaler german și cumpĕră o moșie în Ungaria, cu toții sbiéră, că a venit strĕinul în țéră. Afară cu el!

Décă însĕ vin Jidovii dela Bankverein. Israeliții dela fabrica de ghete din Mödling, décă vine Isac Kirchheim, Robert Lilienfeld și Bertram Schwarzschild din Germania și ruinéză încă cu subvenție de stat o bancă unguréscă, aduc ca contrabandă tot cu subvenție de stat fabricate strĕine și înteméiéză loterii de clasă; décă vin o miie și încă o miie și încă o miie de jidanĭ polonesĭ, carĭ unde calcă nu mai rĕmâne érbă verde: atuncĭ aceștĭ veneticĭ nu sunt strĕinĭ, ci sporitorĭ ai Maghiarilor, *protagoniștii ideii de stat maghiar și ai culturei maghiare printre nepatrioticii Slovaci, Ruteni și Țipserĭ....*

Și așa continuă „Alkotmány“ pe douĕ colóne și jumĕtate. Dér e cam târdie redeșteptarea Maghiarilor, când aprópe totul e perdut.

SCIRILE DILEI.

24 Ianuarie v.

Comitatul Aradului contra comunităților bisericescĭ gr.-or. In articulul XXVII dela 1888, care vorbesce despre comasărĭ se cuprinde dispositiunea, ca din hotar sĕ se separeze o parte pentru șcóla comunală. In comunele *Dulcele, Brusturelic, Ollaca* și *Nadab*, cu ocasiunea comasării, s'a anexat partea respectivă de pămĕnt la averea școlii române gr.-or. Din partea comitatului Arad s'a pornit acum un proces pentru restituirea imobilului în favorul școlei comunale.—Așa scriu foile maghiare. Ei bine, dér décă școlă comunală nu esistă? —„Sĕ se facă o atare școlă“ — vor rĕspunde foile maghiare. Și cu tóte acestea cu o binevoitóre interpretare a legii s'ar puté lăsa imobilul școlei românescĭ, cât timp, sciut este, că obștea care a contribuit la acéstă dotație fiind românéscă n'a putut avé intențiunea de-a dota o institutie strĕină.

O satisfacție „Albinei“. „Siebenbürghisch D. Tagblatt“ din Sibiiu a publicat o scrisóre a lui *Maurer Bela*, fostul președinte al urbarialiștilor din Buia, adresată d-lui Partenie *Cosma*, director esecutiv al „Albinei“. In scrisórea acésta numitul Maurer mulțumesce călduros „Albinei“, în numele sĕu și a 296 foștĭ iobagĭ din Buia, pentru-că a salvat pe séma foștilor iobagĭ o moșie prețiósă de 855 jugĕre, care ar fi ajuns pe mânile cămătarilor prin rigida procedere a autorităților (unguresci). — Scrisórea publicată în limba maghiară vor înțelege-o, de vor vré, și acei gazetarĭ șoviniștĭ și veninoșĭ dela pressa maghiară, carĭ sunt neobosițĭ în scornirĭ calomnióse la adresa primului nostru institut românesc de banĭ, insinuându-i, că umblă anume sĕ deposedeze de moșii pe Maghiaro-Săcuii din Transilvania.

Dela procesul din Clușiŭ publicăm după „E-k“ unele detailurĭ: Fisolgăbirĕul Kertész Samuel, ascultat ca martor, spune, că el l'a pus pe Sikó Kanut de notar în Mărgău. fiind-că îĭ scia energic și credea, că va disciplina poporul. Acest popor este însĕ *„turbulent și sĕlbatic“*. Advocatul *Tábori* Robert depune, că el în trei rîndurĭ a condus pe delegații poporului la Pesta înaintea ministrului de interne. Ómenii cereau sĕ fie înlăturat Siko. Resultatul fŭ, că a fost amendat cu 200 cor. Diarul „E-k“, ca sĕ influințeze sentința scrie următórele: „Locuitorii acestei comune au măcelărit la 6 Iulie 1849 împreună cu cei din Marișel pe Vasvari și pe soții lui. Se scie, că acest măcel l'au esecutat cu o *crudime de fiare*. Se vede, că poporul acesta a păstrat până în diua de adĭ relele porniri, pe carĭ li-le-au infiltrat atuncĭ tribunii“. Verdictul încă nu s'a dat. Nu putem sĕ nu relevăm acĭ declarațiunea șefului administrativ al cercului, care a avut tristul curagiu sĕ caracteriseze de *„turbulent și sĕlbatic“* pe un popor, care a cercat tóte mijlócele pacínice și cu cheltuelĭ enorme a alergat în trei rĕndurĭ la Budapesta, cerând înlăturarea notarului pus în spinarea lor, ca sĕ-i „disciplineze“ și care s'a dovedit de vinovat, căcĭ altfel nu l'ar fi amendat.

Catastrofă pe Crișul negru. In comuna Fekete-Tot din comitatul Bihorului trăesc vre-o 130 de familii, aparținĕtóre confesiunei Nazarenilor. Acești ómenĭ, toțĭ Românĭ, ișĭ au casa lor de rugăciunĭ lângă Crișul negru, unde se adună séra, după-ce au isprăvit cu munca dilei. Trecerea rîului se face cu o luntre. Intr'o séră din sĕptĕmâna trecută Crișul negru era umflat și 14 Nazarenĭ s'au urcat cu toții în luntre, sĕ trécă la casa de rugăciune. În mijlocul apei luntrea s'a rĕsturnat și toțĭ au cădut în apă. Vaietele nenorociților au umplut întunerecul și ómenii din apropiere au alergat la mal, dér n'au putut sĕ le întindă nicĭ un ajutor. Opt inșĭ au scăpat, ér șése s'au înecat. Numele celor înecațĭ este: Eva Mătiuț, fată de 17 anĭ, Petru Modruț, tată de familie, Mihail Modruț de 14 anĭ, femeia lui Ion Costea, împreună cu fata ei Flóre, în etate de 16 anĭ și femeia lui Petru Ursuț.

Nazarenii După cum audim, în comuna Dridif nu departe de Făgăraș s'a încuibat secta Nazarenilor, care în comitatele Aradului și Bihorului este fórte rĕspândită. „Sunt mulțĭ?“ am întrebat pe un om de-acolo — „Nu sunt, decât vre-o 15 până acuma“. „Cum s'a ivit acéstă sectă?“ — „Doi frați, ómenĭ de frunte din sat, carĭ erau și cantorĭ la biserică, s'au certat cu popa și étă de unde s'a ivit secta“. — „Ce scii d-ta despre acéstă sectă?“ — „Sciu, că citesc sfânta scriptură, pe care o sciu mai bine decât mulțĭ popĭ și că în loc de Dumineca prăznuesc Sâmbăta, ca și Jidovii“.— Atragem atențiunea superiorității bisericesci asupra acestei mișcărĭ, până încă nu e prea târdiu.

Tolstoi bolnav. „Times“ din Londra primesce scirea, că contele Leo *Tolstoi* s'a îmbolnavit greu. Profesorul *Bertenson* din Petersburg a fost chemat la patul bolnavului.

Lista civilă a regelui Italiei. Nu de mult am amintit, că Regele *Victor Emanuel* ține sĕ facă economii și în scopul acesta are de gând sĕ reducă lista civilă. Scirea acésta se confirmă din Roma anunțându-se tot-odată, că camera se va ocupa în noua sesiune cu lista civilă a Regelui. Până acum Regele primia dela stat 19 milióne lire. Nu se scie încă positiv cu cât se va reduce lista, reducerea însĕ se va urca negreșit la mai multe milióne, căcĭ de câte-va lunĭ Regele se ocupă cu reducerea cheltuelilor. Numĕrul adjutanților sĕi l'a redus dela 14 la 7, contingentul cailor de grajd l'a redus dela 350 la 40 și a concediat deja un numĕr însemnat din personalul curții.

Propaganda ruséscă în Grecia. In Grecia spiritele au început sĕ fie érăși fórte agitate. S'a rĕspândit svonul, că fostul metropolit Procopie ar fi primit dela comitetul panslavist 60,000 ruble pentru agitațiunĭ panslaviste și în urma acésta studenții au fost cuprinșĭ de o indignare fără de marginĭ. Din cele publicate însĕ de diarele *„Embros“* și *„Astrapi“* reiese, că Țarul ar fi trimis până acuma rotunda cifra de peste *500,000 de ruble*, cu care

---

— Cum așa?

— D-vóstrĕ nu avețĭ cunoscință despre casul meu?

— Ce cas?

— Cu procesul meu de pressă, cu condamnarea mea și fuga mea?

— Habar n'avem.

Răducănescu se uita la noi cu un fel de milă și începù sĕ ne lumineze, că el a fost redactor în Galațĭ și că având un condeiu din cale afară ager, n'a crușat de loc pe adversarĭ și le-a descoperit tóte matrapazlîcurile. Adversarii erau însĕ la putere și i-au făcut proces de pressă. Ca sĕ nu fie condamnat pe nedreptul, a fugit din țéră pe la Unghenĭ și acum pribegesce de un an și mai bine prin diferitele țĕrĭ ale Europei. A fost în Paris, Berlin, München, Viena etc. Décă am avé loc în redație pentru dênsul, își ofere cu plăcere serviciile.

— Ce limbĭ cunóscețĭ?

— Sciu englezesce, franțuzesce, grecesce, rusesce.... De altfel ca studii, am bacalaureatul, pe care l'am luat la Bêrlad.

— La Bêrlad?

— Da.

— D'apoi, că pe cât scim noi, în România nu se mai dă bacalaureatul și chiar și când se dădea, se dădea la universitățile din Bucuresci și Iași.

— Nu, nu, eu am făcut bacalaureatul în Bêrlad.

— In care an?

— La 1897.

— Cine era pe atuncĭ director la liceu?

— D-l Stăncescu, literatul, cred că ațĭ audit de el.

— Dér profesorĭ?

— Profesorĭ, era unul Ropală și unul Xeni și unul....

— Lasă, lasă, domnule, ajunge.

E de prisos, sĕ mai spun, că nicĭ un nume nu era veritabil și că d-l Raducănescu nu numai, că n'a făcut bacalaureatul în Bêrlad, dér nicĭ n'a vĕdut vre-odată acest oraș. Mĭ-a fost rușine însĕ mie de rușinea lui și nu i-am mai spus, că și-a ales destul de nedibaciu rolul lui Münchhausen.

D-ta eștĭ însĕ veritabil Bêrlădean și decĭ sĕ închinăm împreună în sĕnĕtatea Bêrlădenilor! Nu-i vorbă, aicĭ nu avem vinurĭ din podgoria dela Priponescĭ, séu Puieștĭ, dér étă că Ghiță dela Eremia m'a aprovisionat cu „o lécă“ de vin din Ardeal și apă minerală și cu mezelurĭ bune.

Am „cinstit“ împreună și am scris apoi câte-va ilustrate, pe carĭ le-am pus la cutia din proxima gară, adresate la prietinii comunĭ din capitala Tutovei.

*

Trecuse timpul cu o celeritate uimitóre. Ibașfalĕu! Mediaș! Copșa-mică. Se apropie Blașiul!

Domnule! Sĕ cetim ceva împreună din „Suvenirile contimporane“ ale lui Sion.

Uite, în mișcarea cea mare dela 1848 au luat parte activă și frații noștri de dincolo și unii din ei, audind de adunarea cea mare a Românilor, au trecut Carpații și au venit sĕ vadă, ce dor îi pasce pe Românii de aicĭ. Intre aceștia era și G. Sion, poetul, care a scris cunoscuta poesie: „Mult e dulce și frumósă limba, ce-o vorbim.“ Sĕ vedem, ce scrie Sion în „Suvenirile sale despre Blașiŭ.

Deschisei cartea la pagina 300 și începui a ceti:

„Séra pe la nouĕ óre ajunserăm în Blașiu (Sion, Lascar Roseti și alții). Aveam adresa unui preot de acolo, căruia i-se recomandase cu douĕ dile mai nainte, ca sĕ ne dea ospitalitate. Intrând în piața cea mare a Blașului, abia rĕsbĕturăm cu trăsurile printre popor. Aflând locuința preotului recomandat, ne oprirăm și furăm întroduși într'o cameră unde erau numai douĕ paturĭ. Ospătatorul nostru ne cerù mii de scuse dicênd, că i-a fost peste putință sĕ ne reserve mai mult, decât o cameră, căcĭ viindu-i o mulțime de persóne respectabile, n'a putut sĕ le refuse ospitalitatea, mai ales că plouase și nu era chip, ca sĕ dormă cine-va afară.

Acceptarăm, cu abnegațiunea, ca doi din noi sĕ se culce jos pe scândurĭ. Eu eșii afară, cu scop de a căuta ceea-ce doriam; străbătuiŭ prin mulțimea poporului, întrebând de vr'un „făgădău“ Mi-se arăta unul: intraiŭ și întrebaiŭ, décă au vre-o cămăruță cu un pat, disponibile pentru nópte.

— Numai o singură cămăruță mai aveam, îmĭ dise un servitor și ne-a luat'o „mintenaș“ un domn, ce a venit din Bucovina.

s'au clădit băile militare, de lângă localitatea numită Chifisia, şi s'a sfirşit clădirea bisericei Sf. Constantin. In urma acestora, studenţimea universitară a hotărît se cheme poporul la un mare meeting de protestare în contra uneltirilor propagandei panslaviste, sĕ vestejéscă purtarea fostului metropolit şi sĕ voteze un manifest prin care Regele sĕ fie rugat în numele idealului grecesc, sĕ interḑică în viitor întrebuinţarea banilor rusescĭ pentru orĭ-ce lucrărĭ publice, şi sĕ distrugă orĭ-ce urmă din traducţiunile Evangheliei. La acest meeting e vorba sĕ se redacteze un apel către toţĭ Grecii bogaţĭ din ţéră şi din străinătate, ca sĕ se înscrie cu sume de banĭ pentru a se puté rĕscumpĕra băile militare, şi ca sĕ se înapoeze comitetului panslavist banii dăruiţĭ pentru zidirea bisericei sf. Constantin.

Omorîrea unui arendaş. Duminecă era sĕ se judece de juraţii comunei Runca (judeţul Arges) 177 procese intentate de arendaşul moşiei Runcu-Fedeleşoiu, Nae *Arsenescu*, în contra a 177 locuitorĭ din acea comună. S'a presentat la primărie reclamantul Nae Arsenescu şi toţĭ pîrîţii. Reclamantul a eşit în sala primăriei dimpreună cu notarul şi a spus locuitorilor, că nefiind vreme de ajuns, nu se vor judeca decât o parte din procese, ér restul se amână. Pîrîţii, carĭ dimpreună cu ceilalţĭ locuitorĭ formau un grup de peste 200 persóne, au început a vocifera cerênd judecarea tuturor proceselor. La cererea acésta Arsenescu s'a opus. Locuitorii, fórte agitaţĭ, voind sĕ pĕtrundă cu forţa în primărie, Arsenescu a sărit pe ferestră şi a încercat sĕ fugă. Locuitorii s'au luat după el, l'au ajuns la óre-care distanţă în curtea casei locuitorului Săndulescu şi l'au omorît sfărîmându-i capul cu bolovanĭ şi tăindu-l cu cuţitele la gât şi la fălcĭ. Primarul de frică s'a făcut nevĕdut; un jandarm, care trecea pe acolo în patrulare numai cu rugăciunĭ a scăpat de furia poporului şi s'a dus la sub-prefectură, unde a dat de veste despre întêmplare. O comisiune s'a dus la faţa locului, ca sĕ ancheteze casul.

Erăşĭ esplosie în Petroşenĭ. În comuna Petrila, aparţinĕtóre districtului minier al Petroşenilor, s'a întêmplat érăşĭ ḑilele acestea o esplosie, căreia au căḑut victime şése vieţĭ de ómenĭ. Imediat a venit la faţa locului o comisiune însărcinată cu anchetarea causelor acestei esplosiunĭ.

Societatea bărbătéscă de cântărĭ din Braşov (Kronstädter Männergesang-verein) va da în séra de 12 Februarie în sala de concerte o serată veselă (heitere Liedertafel) cu un program fórte variat. O repeţire a acestei serate va avé loc la 15 Februarie, în legătură cu petrecere de dans. Balcon 3 cor. Galerie 2·50. Întrarea în sală 2·50.

Musica oraşenéscă va da Dumineca în 9 Februarie un concert în Hotel Europa. Cu acéstă ocasiune va debuta pentru prima óră nou angajatul măestru de concerte Ernst Dietzmann. La dorinţa esprimată din partea publicului se va cânta uvertura 7 din opereta „Fledermaus“ de Strauss şi fantasia cea mare din „Cavalleria rusticana“.

— Arată-mĭ acea cămăruţă, ḑiseiŭ.

Aveam în adevĕr mare curiositate sĕ aflu cine era domnul din Bucovina, carele vine la Blaşiŭ pentru asemenĭ împrejurărĭ. Fuseiŭ întrodus într'o sală mare, plină de ómenĭ. Abia străbătuiu până sĕ ajung la uşa, care ducea la cămăruţa indicată de băiatul otelului. Deschiḑênd uşa, ce sĕ vĕd?.... amicul meu Petrachi Casimir!

Nu pot descrie bucuria şi esaltaţiunea mea la vederea acestuĭ amic, despre a cărui sórtă, după evenimentele dela 30 Martie, nu sciam nimic. El îmĭ spuse, că împreună cu frate-sĕu fù legat şi bătut în închisórea casarmei. După acésta el fusese liberat prin mijlocirile unui unchiu al sĕu, partisan al regimului guvernamental; dér amêndoi fraţii fură espulşĭ peste hotar în Bucovina. Acolo ei fură mai multe ḑile bolnavĭ, în urma torturelor ce suferiseră, când se auḑi despre convocarea adunării dela Blaşiŭ, Petrachi Casimir alergă ca sĕ vadă ce se face acolo?“

Trenul se opri din nou şi în compartimentul nostru întrară noi pasagerĭ. Furăm siliţĭ pentru moment a întrerupe lectura.

Delaleica.

Sciri mărunte din România. — *Budgetele* nu vor puté veni în *discuţia Camerei*, decât în primele ḑile ale lui Fevruarie.

— O telegramă din Viena anunţă numirea d-lui Marcu Balabanoff, ca *agent diplomatic al Bulgariei în Bucuresci* D. Balabanoff, a fost preşedinte al Sobraniei în Sofia.

— Starea de slăbiciune a *Mitropolitului Moldovei* e ameliorată mult. Duminică nóptea a dormit fórte liniştit; Lunĭ, la ora 10 a. m., a gustat ceva la masă, însoţit ca de obiceiŭ de toţĭ cei ce-l înconjóră.

— D. general Iarca, comandantul corpului al IV de armată din Iaşĭ, a trimes un ordin către comandanţii de regimente, ca pe viitor *pedépsa cu carceră*, ce se dădea soldaţilor, *sĕ se desfiinţeze*, deóre-ce s'a constatat, că mulţĭ se îmbolnăviau de pe urma celor carĭ, fiind închişĭ în ele, erau bolnavĭ de bóle molipsitóre,

— Lunĭ s'a continuat la Tecucĭ procesul între fraţii decedatului *Tache Anastasiu* şi *Academia Română*. Tribunalul a respins acţiunea fraţilor Anastasiu pe motiv, că nu a fost susţinută în fond conform art 151. Fraţii Anastasiu au fost condamnaţĭ sĕ plătéscă Academiei suma de 5000 leĭ cheltuelĭ de judecată. Sentinţa a fost dată cu drept de apel.

— D. Th. Speranţă, cunoscutul anecdotist, a scris un roman *Feigélă*, în care e redată, cu o extraordinară putere de observaţie, vieţa poporului evreu cu virtuţile, cu scăderile şi viţiile lui, cu fanatismul, cu tenacitatea şi cu nevoile lui.

— Liga culturală a hotărît sĕ sĕrbătoréscă şi în anul acesta ḑiua de 24 *Ianuarie*, prin o conferenţă, ce se va ţine la Ateneul român de d. profesor universitar Grigore G. *Tocilescu*, intitulată *„Ḑile mari în istoria némului nostru“*

Din Năsĕud.

— 4 Faur 1902.

Onorată Redacţiune! Sâmbătă séra, 1 Faur c. corpul didactic dela şcóla normală de băeţĭ şi fetiţe din Năsĕud, a arangiat în spaţiósa sală de gimnastică, în favorul elevilor sĕracĭ dela acea şcólă, o petrecere cu joc pentru copii..., împreunată cu o representaţie teatrală, pe cât de morală, pe atât de instructivă în felul ei.

S'a jucat de 14 eleve ale şcólei normale de fetiţe piesa teatrală: „In împĕrăţia adevĕrului“, comedie în 3 acte, tradusă din germană şi localisată de către stimata d-nă Angela Pletos, vecĭnic amabilă şi cu tragere de inimă pentru sórtea celor nĕcăjiţĭ.

Inteligenţa românéscă din Năsĕud şi jur, până şi fruntaşĭ de ai noştri de pe la Bistriţă, Rodna şi Bârgău, au ţinut sĕ fie de faţă la acésta modestă, dér interesantă şi unică în felul ei petrecere de copii..., al căreia nobil scop era: ajutorarea cu cărţĭ, recuisite de scris, haine, etc. a copiilor sĕracĭ dela şcóla normală. Vasta sală de gimnastică părea mică, neîncăpĕtóre pentru publicul adunat.

Cu ḑile înainte, cu sĕptĕmânĭ chiar, se prevedea resultatul strălucit al acestei petrecerĭ românescĭ, cu deosebire din două împrejurărĭ: *representaţia teatrală*. ce se anunţase şi care atrăgea curiositatea publicului, şi *aranjarea unei tombole*, la care se angajase şi au luat iniţiativa d-şórele Ottilia Filipan, Emilia Mischinger, Lucreţia Moisil, Letiţia Mureşian, Iuliana Mureşian şi Cornelia Petri, carĭ neobosite şi sprintene ca nisce porumbiţe, emulau pe întrecute întru colectarea de obiecte de valóre pentru acéstă tombolă, astfel încât în séra de petrecere, obiectele adunate dela generosul public din Năsĕud şi aranjate în sala de joc cu mult gust, îţĭ făceau impresia unei adevĕrate esposiţiĭ de lucrurĭ de mână femeescĭ.

Am asistat séra, cu o vĕdită interesare şi curiositate, la acésta petrecere şi mărturisesc, că n'am sciut ce sĕ admir mai mult: destoinicia şi abilitatea drăgălaşelor eleve uşóre şi sprintene, carĭ în aplausele repetate ale publicului mare se achitau în mod surprinḑĕtor de micile rolurĭ, ce li-s'au dat, orĭ dóră sĕ admir şi mai mult zelul şi bunăvoinţa, cu care d-şórele Ottilia Filipan, Emilia Mischinger, Lucreţia Moisil, Letiţia Mureşian, Iuliana Mureşian şi Cornelia Petri, carĭ în aranjarea acestei tombole s'au pus în serviciul unui scop atât de nobil şi măreţ: ajutorarea copiilor sĕracĭ dela şcóla normală din Năsĕud, şcólă românéscă cu un trecut atât de glorios. Deci laudă şi cinste, stimate d-şóre!

Laudă şi recunoscinţă se cuvine la acest loc, în prima linie, stimatei dómne Angela Pletos, care a dovedit şi cu acésta ocasiune cum, ca nimenĭ altul scie a-se însufleţi pentru scopurĭ umanitare şi filantropice. Dómna Angela Pletos, cu nobleţa-i de inimă, ce o caracterisézà, nu numai că a tradus, presentat şi localisat piesa teatrală de mai sus, lucru care recere timp, muncă şi destoinicie, dér a făcut şi sacrificii materiale. dăruind obiecte şi material necesar pentru adjustarea toaletelor micelor diletante...

Nu e mirare dér, că între astfel de împrejurărĭ favorabile şi după atâta însufleţire şi sacrificiĭ aduse de d-nele, d-şórele şi peste tot de inteligința română din Năsĕud şi jur, resultatul şi moral şi material al acestei petrecerĭ, a întrecut şi cele mai optimiste prevederĭ.

Séra la cassă au incurs din taxe de întrare şi tombolă peste 400 cor óne, resultând în favorul copiilor sĕracĭ un venit curat de peste 300 coróne.

Raport detaliat despre suprasolvirĭ şi oferte benevole, sper. că va apăré în curênd în publicitate din partea corpului învĕţătoresc al şcólei normalĭ, ca comitet aranjator, care póte fi mândru, că publicul mare scie sĕ aprecieze valórea, ce şcóla normală din Năsĕud o are pentru bunăstarea şi înaintarea poporului românesc din acest ţinut.

Un asistent.

Necrolog — şi incă ceva.

— 4 Febr. 1902.

In 3 Faur a murit de mórte subită fostul notar în Hidig (Sĕlagiŭ) *Samuil Bădescu*, unul din acei puţinĭ notarĭ românĭ, pe carĭ nicĭ reavoinţa paşalelor ungurescĭ nu i-a putut scóte din postul lor, pentru-că n'au aflat vină în ei.

Samuil Bădescu nu s'a susţinut în postul sĕu prin linguşirĭ, prin dejosirĭ şi prin renegarea simţĕmintelor sale românescĭ, ci prin diliginţă, acurateţă, pricepere şi probitate neesceptionabilă, cu carĭ a silit şi pe cel mai încarnat duşman al Românilor în genere şi al notarilor românĭ în special, sĕ-l respecteze. In lungul sĕu serviciu n'au aflat nimic de blamat, ci numai de lăudat în dênsul.

De era Maghiar, de mult ar fi fost decorat pentru merite în greul sĕu oficiu. Ca Român a trebuit sĕ se îndestuléscă cu aceea. că nu-l pot alunga din oficiu.

In 5 Faur i-se vor aşeḑa osĕmintele spre odihna eternă. Toţĭ notarii din comitat şi alţĭ mulţĭ inteligenţĭ şi poporenĭ îĭ vor da onórea din urmă.

Pe Român îl ajunge cinstea şi recunoscinţa numai după mórte în ḑilele nóstre.

Locul luĭ l'a ocupat deja ca substitut un neaoş Maghiar, unul dintre cei mai marĭ românofagĭ. De sigur 'i-va ocupa şi definitiv locul vr'un Maghiar, căcĭ pânea trebue „fiilor patrieĭ“, apoi poporul nĕcăjéscă-se, cum va sci, cu notarul cu care nu se póte înţelege nicĭ cu vorba, nicĭ cu simţĕmintele.

Notarĭ, cum a fost Samuil Bădescu, fac onóre némului lor, constrîng pe neamicii noştri la respect faţă de neamul, din care fac parte.

Mai avem — până când? — încă vre-o câţĭ-va de aceştia în Sĕlagiŭ, între cei mai bĕtrânĭ pe Vasiliu Vaida în comuna pur maghiară Carastelec, şi în cerc aprópe pur maghiar, care prin virtuţile sale de om şi oficial are atâta trecere şi vaḑă înaintea poporenilor sĕi calvinĭ, încât la alegerea ultimă de representanţĭ la comitat protopopul calvin, un om cu mare vaḑă între ai sĕi, faţă de Vaida nu căpĕtă decât 9 voturĭ.

Aşa sunt oficialiĭ noştri românĭ în aceste timpurĭ de grea încercare pentru noi. Şi care le este rĕsplata? Nu-ĭ pot scóte din oficiu, décă ajung cu chiu cu vai în el. Recunoscinţele, distincţiunile şi decoraţiunile sunt însĕ pentru „patrioţii maghiarĭ“ şi pentru jidovii geşeftarĭ, dér nu pentru „Valahĭ“.

S.

Producţiunĭ şi petrecerĭ.

Tinerimea română din Oradea-mare arangézà sub presidiul de onóre al d-lui advocat Iosif Roman un concert împreunat cu teatru, urmat de dans, cu concursul binevoitor al d-şórelor Gabriela Crainic. Cornelia Erdélyi şi Silvia Papp, Joi la *22 Februarie* st. n. 1902, în sala mare a hotelului „Arborele verde“. Venitul curat e destinat spre mărirea „Fondului de ajutorare“ a tinerilor lipsiţĭ. Inceputul precis la $7^1/_2$ óre séra. Preţul de întrare: pentru o persónă 4 coróne, pentru o familie 10 coróne. Suprasolvirĭ se primesc cu mulţămită, sunt a se trimite la adresa cassarului Victor Mercea (Kőfaragó-utcza) şi se vor cvita pe cale ḑiaristică. In pausă se vor juca „Căluşerul“ şi „Bătuta“.

Comitetul esecutiv: Valeriu Liuba, preşedinte, Adrian Popescu secretar, Nicolau Zigre iun. maiordom, Corneliu Papp notar, Victor Mercea cassar, Vasile Babi controlor, Ioan Cosma controlor.

Aranjerĭ: Drd. Isaia Ardelean, Alesandru Balanescu, Coriolan Balta, Romul Barbu, Drd. Corneliu Besan, Augustin Boţioc, Ioan Bretan, Ioan Bulzan, Ioan Capaian, Augustin Ciaviciu, Dr. Ioan Câmrian, George Cimponeriu, Augustin Chindriş, Petre Cismas, Augustin Ciurdar, Ales. Korcsmáros, Aureliu Crişan, Eugen Darabant, Alesandru Drăgan, Dr. George Drimba. Desideriu Filep, Paul Gall, Gabriel Gherlan, Augustin Gitta, Dr. Ioan Iacob, Dimitrie Mangra, Alesandru Marcu. Savu Marta, Ludovic Mesaroş, Emil Montia, Alesandru Muntean, Romul Papp, Dimitrie Popa, Aurel Popescu, Alesandru Popoviciu, Gabriel Popoviciu, George Popoviciu, Petru Preda, George Prodanoviciu, Drd. George Rocsin, Carol Şiclovan, Drd. Aurel Zigre.

NECROLOG. Corpul învĕţătoresc dela şcóla română gr.-or. din Rĕşinarĭ, aduce la cunoscinţa tuturor colegilor, amicilor şi cunoscinţilor duresósa perdere a neuitatului lor coleg **Aleman Galea**, cleric absolut şi învĕţător, membru al mai multor corporaţiunĭ şi reuniunĭ, care după scurte şi grele suferinţe, împărtăşit cu sf. taine a adormit în Domnul Marţi în 22 Ianuarie (4 Februarie) a. c. la 1 óră din nópte, în al 36-lea an al vieţii şi în al 14-lea an al serviciului sĕu ca învĕţător, lăsând în urmă pe neconsolata sa mamă.

Rĕmăşiţele pămêntescĭ ale neuitatului decedat, se vor aşeḑa spre odichna de vecĭ Joi în 24 Ianuarie (6 Februarie) la órele 12 din ḑi în cimiteriul din loc.

— **Samuil Bădescu** fost notar în Hidig, membru comitatens şi vice-preşedinte al clubului notarial comitatens, a repausat subit în Şimleul-Silvaniei la 3. Feb. a. c. 11 óre a m. în anul 58 al vieţeĭ şi 33 al fericitei sale căsătorii. A fost înmormêntat în Şimleu la 5 Febr. 2 óre d. m. după ritul bis. gr. cat. Pe rĕpausatul îl jelesc Susana Aciu ca soţie, Ioniţă Bădescu, red. curier. Botoşanĭ, ca frate şi numeróse rudenii.

ULTIME SCIRI.

Bruxella, 6 Februarie Dr. Leyds a declarat, că deocamdată nu se póte pronunţa despre nota englesă. Mandatarii europenĭ ai Burilor vor discuta acéstă notă şi-şĭ vor publica decisiunea.

Literatură.

A apărut *„Geografia pentru clasa I. gimnasială şi reală“* de D-r *Ambrosie Cheţianu*, profesor la gimnasiul din Blaşiŭ Partea I. *Ungaria*. Imprimeria tipografiei seminarului arhidiecesan, Blaşiŭ 1902. Preţul 1 cor.

Prima societate pentru înzestrarea fetelor, societate de asigurare pentru fete şi băieţĭ publică, că în luna Ianuarie s'au înscris 1212 de participărĭ per 1000 coróne, per premii de înzestrare s'au plătit la clienţĭ în suma de 28,014 coróne 38 banĭ.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

„Călindarul Plugarului“ pe anul comun 1902.

A apărut şi se póte procura dela *Tipografia A. Mureşianu* (Braşov) „Călindarul Plugarului“ pe anul comun 1902.—Anul X.

Acest călindar, care se estinde pe 9 cóle de tipar format 8⁰ mare cuprinde:

In *partea calendaristică*: Cronologia anului 1902; Regentul anului; Sërbătorile şi alte dile schimbătóre; calculul sërbătorilor mai marĭ; Porturile etc. Urméză partea strict calendaristică: cele 12 lunĭ ale anului cu sfaturĭ pentru plugarĭ şi semnele de timp după calendarul de 100 de anĭ.

Urméză Genealogia domnitorilor; Taxele telegramelor şi postelor; Competinţe de timbru şi taxe; Scala timbrelor; Tërgurile din Ardeal, Bănat şi Ţéra ungurésca în ordine alfabetică şi apoi după lună şi di; Tîrgurile din Bucovina; Mësurile metrice etc.

In *partea literară* se găsesc bucăţĭ alese de cetit: „Cetatea dela Fântânele“; (Moţul: Teofil Frâncu); „O scrisóre dela Muselim Selo“ (poesie de G. Coşbuc); „Frumósa Irina“ (baladă de St. O. Iosif); „Raze de primăvară“ (poesie de Z. Bârsan-Veturio); „Grăuntele de grâu“ (de contele Lew Tolstoi); „Bëtrânul clopotar“ (Idilă de primăvară, (de W. Korolenko); „Lăcomia strică omenia“ (Proverbe de Marion); „Două hiene“ (fabulă, de Gavril Bodnariu); „Gâscele Ovreului“ (anecdotă, de Cărăbuş).

Partea economică: „O ramură de producţiune şi avuţia naţională“; „Faceţĭ pânză în casă“ (ambele de Dr. G. Maior); „Economia“: „Iernatul vitelor“. — Urméză diferite poveţe; lectură distractivă, glume etc.

Călindarul are în frunte portretul lui *George Lazar*, cu biografia, (în partea literară.)

Un esemplar „Călindarul Plugarului“ costă 25 cr. (50 banĭ), plus 5 banĭ porto postal. *Vëndĕtorilor se dă rabat cuvenit.*

Sz. 13138—1901. tlkv.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a „Fogarasi kordován készitö“ timár társulat végrehajtatónak Farcsádi János végrehajtást szenvedö elleni 80 korona tökekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén fekvö s a fogarasi 58. sz. tjlkvben A †
906 hrsz. egész ingtlnra 480 kor.
969 „ „ „ 480 „
ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik, de a C/1 alatt Edvesiu Nicolae timariu, (kinek neje Ghimbesián Elena) javára bekebelezett élethossziglani haszonélvezetijog fenntartása mellett elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1902 évi Február hó 22-ik napján délelött 9 órakor** a tlkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1901 évi november hó 14-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság

Schupiter.
kir. aljbiró.

400.1—1

Sz. 13147—1901. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy „Furnica“ takarékpénztár végrehajtatónak Gábor Samoila és Gábor Eva végrehajtást szenvedö elleni 800 korona tökekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbiróság területén levö Vojla határán fekvö, a vojlai 16. sz. tljkvben Gábor Samoila és özvegy Gábor Josefné szl. Serbán Eva nevén álló A † a.

27, 28	hrsz. egész ingtlnra	49 kor.	3469, 3470,	hrsz. egész ingtlra	kor.
376, 377,	„ „ „	896 „	3471	„ „ „	84 „
378, 379	„ „ „		3501	„ „ „	2 „
509	„ „ „	3 „	3562	„ „ „	2 „
761, 762	„ „ „	19 „	3603	„ „ „	1 „
987/2, 988/1	„ „	12 „	3655/1	„ „ „	10 „
994	„ „ „	10 „	3716/2	„ „ „	9 „
1009	„ „ „	24 „	4165/2	„ „ „	3 „
1121	„ „ „	1 „	4404	„ „ „	94 „
1830	„ „ „	1 „	4544/2	„ „ „	18 „
1969/4	„ „ „	2 „	4636	„ „ „	80 „
2087	„ „ „	2 „	4654. 4655	„ „ „	80 „
2091	„ „ „	6 „	4657/2	„ „ „	12 „
2173	„ „ „	8 „	4736/2, 4737/1	„ „	28 „
2195/3	„ „ „	27 „	4741/2, 4742/2	„ „	28 „
2513/2, 2514	„ „	83 „	4745/2	„ „ „	28 „
2642	„ „ „	12 „	5104	„ „ „	70 „
3135/2	„ „ „	38 „	5124	„ „ „	17 „
3137/2	„ „ „	38 „	5328/3 5330/1	„ „	1 „
3141	„ „ „	39 „	5345	„ „ „	4 „
3289/2	„ „ „	23 „	5356/3. 5358/1	„ „	4 „
3295/4	„ „ „	1 „	5451/2, 5452/1	„ „	7 „
3423,	„ „ „	36 „	5490	„ „ „	36 „

5493/2 hrsz. egész ingatlanra 2 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendeltetik, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Február hó 20-ik napján délelött 9 órakor** Vojla községben megtartandó nyilvános **árverésen a megállapitott kikiáltási** áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának **10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42.** §-ában jelzett árfolyammal **számitott és az** 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1901 évi november hó 22-ik napján.

A. kir. járásbiróság mint tlkönyvi hatóság.

Schupiter,
kir. aljbiró.

400.1—1.

Nr. 686—1902

Publicaţiune.

Din partea subsemnatului oficiŭ de dare prin acesta se aduce la cunoscinţă publică, că Ilustritatea Sa Domnul Vice comite cu resoluţiunea Nr. 558/902 ne-a transpus consemnarea despre **acei restanţierĭ în darea de drumurĭ comitatense**, carĭ acéstă datorie a lor au a şĭ-o achita prin muncă; aceste consemnărĭ se pot lua în vedere la oficiul de dare orăşenesc în termin de 15 dile, adecă dela 4—19 Februarie inclusive, asemenea stă în voia restanţierilor respectivĭ ca în decursul acestui termin **sĕ şĭ presente la oficiul de dare orăşenesc eventualele lor observărĭ.**

Observările séu recursele întrate după acest termin nu se vor lua în considerare.

Braşov, 3 Februarie 1902.

Oficiul de dare orăşănesc.

(403,2—3)

Publicaţiune.

Imobilele aparţinĕtóre moştenirei după *Dr. Ferdinand Otroban* ce sunt specificate mai jos în mod amĕnunţit, **se vor vinde în 15 Februarie 1902** în cancelaria notarului public reg. Karl Schnell (Braşov, Strada Vămiĭ Nr. 17—15) **prin licitaţiune publică**, ce se va ţiné acolo de bunăvoie, începĕnd dela órele 9 diminéţa.

Imobilele se vor vinde şi sub preţul fixat. Moştenitoriĭ însă îşĭ reservă dreptul de a primi séu refusa ofertul făcut.

Ofertele se pot trimite şi înscris până la órele 9 a. m din diua licitaţiei la notariul reg., care ţine licitaţia, şi acestea se vor deschide după terminarea licitaţieĭ verbale.

Condiţiunile amĕnunţite de licitare se pot vedé şi ceti în cancelaria notarului reg. Karl Schnell.

		Corone:
1.	Casă de pétră indusă în cartea funduară din Braşov Nr. 2660, A † 5372 nrii top. şi situată în Braşov, str. Spitalului nr. 32 nou (430 vechiŭ)	13,000
2.	Casă de pétră şi grădină indusă în cartea funduară din Braşov nr. 2660 A † 6193, 6194/1, nrii top. şi situată în suburbiul Blumena, str. Măestrilor, nr. 19 nou (33 vechiŭ) .	18,000
3.	Casă de pétră, indusă în cartea funduară din Brasov nr. 2660 A † 5498/1 şi 5498/2, nr. top, situată în str. Stlui Ioan nr. 17 nou, (638 vechiŭ)	40,000
4.	Casă de lemn, indusă în cartea funduară din Braşov nr. 2660 A † 3348, 3349, nrii top., situată în suburbiul Scheiu, Podul Creţuluĭ, nr, 107 nou (676 vechiŭ)	2000
5	**Villa din Predeal**, cu tot mobiliarul din ea şi cu aranjamentul, indusă în cartea funduară din Braşov, nr. 10,961 A † 25,404/12 nr. top., situată imediat la graniţă	16,000
6	Casa cu şése apartamente de locuit, cu o mare grădină de póme, odăile folosite pentru locuinţă de vară, dimpreună cu mobiliarul, indusă în cartea funduară din Bacĭfalu (Săcele) nr. 598 A † 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 nrii top, situată în acea comună, nr. casei 446	20,000
7.	Casa cu patru locuinţe şi grădină, indusă în cartea funduară din Bacĭfalu nr. 598 A † 1358, 1359/2, 1360/2, 136 /2, 1362/2, 1363/2 1364/2, 1611 n-riĭ top., nr. casei 445 .	10,000
8.	Aşa numita „*Villa Zona*“ din *Elepatak* cu întreg aranjamentul, cu mobilele din ea, cu partea de drept la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară din Elepatak nr. 3118 A † 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top. cu maierişte	14,000
9.	Casele induse în cartea funduară din Braşov, Nr 2660 A † 5434 nr. top., şi situate Strada Porţiĭ nr. 16 şi cel vechiŭ nr. 488, şi cea sub A † 5420 nr. top. din strada Spitalului nr. 11 nou şi 475 vechiŭ, amĕndouĕ casele la olaltă (fostu Hotel Baroş)	130,000
10.	Prima fabrică ung. de petroleu indusă în cartea funduară din Braşov nr. 9852 A † 24801/1, 24801/2, 24801/3, 24801/4, 24801/5, 24801/6, 24801/7, 24801/8, cu edificiile ce se află: fabrica de petrol, cu licenţa de import de ţiţei, 2 cazane de transportat ţiţeiŭ	160,000
	(materialul brut se vinde după preţul cumpĕrăriĭ, ér marfa gata după preţul pieţiĭ).	
11.	Un loc de arat îndus în cartea funduară din Bacĭfalu nr. 598 A † 1267 nr top., situat în aşa numită Közép-kövecs . .	200
12.	Locurile de arat din cartea funduară Bacĭfalu nr. 598 A † 1567, 1568 1569, 1571 nrii top., pe hotarul Timişului . .	800
13.	Locul de arat indus în cartea fund Bacĭfalu sub nr. 598 A † 1580 nr. top., pe hotarul Timişului.	100
14	Imobilele induse în cartea funduară din Bardocz 79, 652, 152 şi din Füle 374, 286, 371 şi 372 şi anume: Intravilanu din Bardocz cu 2 locuinţe (Curia) grădină cu pomĭ şi sămĕnătură, móră de măcinat cu 2 petri, locurĭ îngrădite 108 jugĕre de sĕmĕnat, proprietate comasată cu locuinţe, 10 jugĕre fĕnaţe, 45 jugĕre pădure (partea numită tilalmas és ravaszik düllö. In Füle. Stabilimentul vechiŭ, Usină de fer cu tótel acareturile, didirile, sesiunĭ, 240 jugĕre pădure pe hotarul Dobrota şi 474 jugĕre pădure de fag pe hotarul Csik-Szent-Simon. Tóte la olaltă	64,000
15.	Locul de didire îndus în cartea funduară din Apacza nr. 1011 A † 1601/2, 1602/2, 1603/2	800

Vadiu de 10% din preţul imobilelor este a se depune în banĭ gata séu în hârtiĭ de valóre, ér la oferte înscris este a se alătura şi vadiul.

Braşov, 16 Ianuarie 1902.

Moştenitoriĭ rĕposatului
Dr. Ferdinand Otroban.

4—5